Я обираю себе

Олександр Чалий

Якщо колись почуєте про мене,
Плітки якісь погані чи дурні,
Це злістю марять люди-манекени,
Несуть крізь осуд помисли брудні.

А час гнітить прихованим тяжінням,
Тепер сказати можу лиш одне,
До цих людей я ставився з терпінням,
Але вони знецінили мене…

Тож знайте ви: був час, коли я вірив,
Що можу їм підставити плече,
Вони ж тягли від мене все без міри,
І біль від того й досі ще пече…

Я там мовчав, де просто мав кричати,
Давав ще більше їм ніж обіцяв,
І не зважав на вимушені втрати,
Чому ж тепер для них поганим став?

А я пішов, відкинувши розмови,
Бо просто втома вбила співчуття.
Не був я злим, не ставив їм умови,
Я просто зник із їхнього життя.